

Publicerad 2019-11-27 23:02 av Ingmar Hård

En Bingen.

Det var nog ändå ett minne. Ett riktigt. Trots att han bara varit tre då. Och trots att det fanns ett fotografi från tillfället i ett gammalt album, som hans mamma gjort i ordning.

Så var det ändå ett minne. Det var han säker på. Det var inte fotot. Bilden fanns inom honom.

Inte kunde han ha missat hästen framför slåttermaskinen. Känslan av att få sitta i kärrstolen. Tömmarna. Hästen "Bingen". Den gamle. Doften. Sommar'n.

"En Bingen ä snart tretti år" hade den åldrige Axel sagt.

En Axel.

Och brevid stod en Johan. En Axels bror.

En Johan snusade. Det rann i mungipan på han.

En Axel had exem på händer'n och had konstig vantar på.

De bodde i en timrad oklädd stuga i Ångermanland.

Det var längesen. Fyrtiototal.

Det luktade särskilt inne hos brödrarn. Gammalt kaffe. Liksom surt.

Utanför doftade det av hö.

Det fanns en svart katt med vita ögon.

Och mygg.

Dem var snäll, en Axel och en Johan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten